

Margalida Garí Barceló

Copyright©2018 Margalida Garí Barceló. This text may be archived and redistributed both in electronic form and in hard copy, provided that the author and journal are properly cited and no fee is charged.

Η Βοσκοπούλα

Ἐς μεγάλην ἐξορία, σ' ἓνα λαγκάδι,
μιὰν ταχινήν ἐπήγα στὸ κουράδι,
σὲ δέντρο, σὲ λιβάδια, σὲ ποτάμια,
σὲ δροσερὰ καὶ τρυφερὰ καλάμια.

Μέσα στὰ δέντρο κείνα τ' ἀθισμένα, 5
ποὺ βόσκαν τὰ λαφάρια τὰ καημένα,
στὴ γῆ τὴ δροσερή, στὰ χορταράκια,
ποὺ γλυκοκιλαδοῦσαν τὰ πουλάκια,

πανώρια λυγερή, πανώρια κόρη 10
ὡσὰν καλὴ καρδιά κι ὠραία στὰ θώρη,
ἔβλεπε κάποια πρόβατα δικά τση
κ' ἔλαμπε σὰν τὸν ἥλιον ἢ ὁμορφιά τση.

Ξανθὰ ἴσαν τὰ μαλλιά τση κεφαλῆς τση,
καμάρι καὶ στολίδι τὸ κορμί τση,
κ' ἡ φορεσιά, ποὺ φόρειεν, ἦτον ἄσπρη 15
κ' ἔλαμπε σὰν τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρο.

Στρέφομαι καὶ θωρῶ τη μὲς στὰ μάτια
κ' ἐρράγην ἢ καρδιά μου τρία κομμάτια,
γιατὶ Ἔρωτες εἶχαν κ' ἐδοξεῦγα
καὶ νὰ μὲ σαϊττέψουν ἐγυρεῦγα. 20

Κι ὡς μ' εἶδασιν οἱ ἔρωτες κοντά τως
μὲ προθυμὴν ἀπλῶσα στ' ἄρματά τως
καὶ πιάνουσι σαῖττες καὶ βερτόνια
γιὰ νὰ μοῦ δώσουν κρίση τὴν αἰώνια.

La pastoreta és un idil·li que descriu la trobada i l'amor entre un pastor i una pastoreta preciosa en els boscos de Creta. Cronològicament, s'ubica en l'època de l'*acmé* de la literatura cretenca, el Renaixement cretenc (c. 1580-1669), durant la venetocràcia. L'autoria, malauradament, ens és desconeguda. Durant molt de temps, els estudiosos la van considerar una cançó popular, una obra espontània producte de la vida popular de Creta, que narrava un episodi real concret, sobretot per mor de la rima i la seva senzillesa. Ara no fa molts d'anys, emperò, Dimaràs la va caracteritzar d'obra culta, atès que presentava uns motius literaris que la situaven a l'estela de l'arcadisme, tan latent en el Renaixement italià, del qual se'n va amarar Creta, quan es trobava sota domini venecià. Així doncs, *La pastoreta* presenta tant en contingut (el motiu de "la pastorella", l'amor entre dos pastors, els Amors amb dards, l'esvaïment a causa de l'amor, etc.) com en forma una influència pregona del Renaixement italià, la qual beu dels bucòlics grecs i llatins. En relació a la forma, és una composició de 476 hendecasíl·labs aparellats amb rima consonant.

La traducció present ofereix els primers vint-i-vuit versos de *La pastoreta*, traduïts per primer cop en català. Tot mirant de respectar tant el contingut com la forma, s'ha fet en decasíl·labs catalans, que, al capdavant, com aquests hendecasíl·labs grecs, són fills de la mètrica italiana renaixentista. També s'ha optat per mantenir la rima consonant, per així conservar, també, la cadència de cançó popular.

Edició utilitzada:

Αλεξίου, Σ. (επιμ.), *Απόκοπος. Η Βοσκοπούλα*. Εστία, 1998, Αθήνα.

Margalida Garí Barceló (1995, Vilafranca de Bonany, Mallorca) és graduada en Filologia Clàssica per la Universitat de Barcelona i actualment cursa el Màster de Formació del Professorat. Després de presentar una traducció íntegra en català, encara inèdita, de *Sis nits a l'Acròpolis* de Iorgos Seferis com a Treball de Fi de Grau, continua la seva carrera filohel·lenista, endinsant-se en el Renaixement cretenc.